

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 marca 2023 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, X Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Radosław Ochał

po rozpoznaniu w dniu 10 marca 2023 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. T.

przeciwko (...) spółce akcyjnej w W.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanej (...) spółki akcyjnej w W. na rzecz powódki A. T. kwotę 2.337,60 (dwa tysiące trzysta trzydzieści siedem 60/100) złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 8 marca 2020 r. do dnia zapłaty.

II. Oddala powództwo w pozostałym zakresie.

III. Zasądza od powódki A. T. na rzecz pozwanej (...) spółki akcyjnej w W. kwotę 3.610,19 (trzy tysiące sześćset dziewięć 19/100) złotych tytułem kosztów procesu wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

UZASADNIENIE

Powódka A. T. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej (...) spółki akcyjnej w W. kwoty 20.888,41 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 8 marca 2020 do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania. W uzasadnieniu wskazała, że w dniu 18 października 2019 r. uległ uszkodzeniu pojazd m-ki F. (...) stanowiący własność S. C.. Sprawca szkody posiadał polisę od odpowiedzialności cywilnej w pozwanej. Na czas likwidacji szkody wynajęła poszkodowanej pojazd zastępczy, a nadto świadczyła na jej rzecz usługi holowania i parkingu wskazane w fakturze VAT nr (...). Łączny ich koszt wyniósł 24.828,78 zł. Pozwana zrekompensowała tę kwotę jedynie w części. Zaniżyła wysokość odszkodowania z tytułu najmu pojazdu zastępczego, jak i kosztów. Odmówiła w całości zrefundowania kosztów holowania. Powódka wyjaśniła, że na podstawie zawartej z poszkodowaną umowy cesji dochodzi różnicy pomiędzy należnościami wskazanymi w fakturze, a wypłaconym z tego tytułu odszkodowaniem.

W dniu 27 maja 2021 r. Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Szczecin-Centrum w Szczecinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (X GNc 1070/21). Nakaz ów został w całości zaskarżony przez pozwaną, która w sprzeciwie wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania. Przyznała, że jako ubezpieczyciel sprawy ponosi odpowiedzialność za szkodę, i że w ramach odszkodowania wypłaciła z tytułu usług powódki kwotę 1.384,83 zł tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego przez okres 18 dni i kosztów parkowania przez okres 7 dni. Zakwestionowała stawkę najmu oraz kosztów parkowania. Nadto podniosła, że holowanie uszkodzonego pojazdu pozostawało bez związku ze szkodą, gdyż nastąpiło w rezultacie jego sprzedaży i przetransportowania do nabywcy.

W piśmie procesowym złożonym 1 grudnia 2022 r. powódka rozszerzyła powództwo o kwotę 1.157,58 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia złożenia pisma. Wskazała, że odszkodowanie obejmujące koszty naprawienia pojazdu m-ki F. (...) winno wynosić 9.985,03 zł brutto – jak wskazał biegły sądowy. Tymczasem pozwana wypłaciła powódce z tego tytułu 8.827,45 zł brutto.

Pozwana podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko procesowe.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 października 2019 r. doszło do kolizji, w wyniku której uszkodzony został samochód marki F. (...) o nr rej. (...) stanowiący własność S. C.. Sprawca zdarzenia legitymował się umową ubezpieczenia OC zawartą z pozwaną.

Poszkodowana S. C. wykorzystywała w/w pojazd na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej. Z tego tytułu poszkodowana miała możliwość odliczenia 50% podatku VAT od kosztów tego pojazdu.

Po kolizji pojazd poszkodowany nie nadawał się do dalszej eksploatacji w ruchu drogowym i został odholowany na parking strzeżony powódki A. T. znajdujący się przy ul. (...) w S..

Dowód:

- kopia dowodu rejestracyjnego k. 19-19v
- oświadczenie VAT k. 20
- oświadczenie poszkodowanej k. 21
- druk zgłoszenia szkody k. 22-23
- protokół przekazania pojazdu k. 27
- zeznania S. C. k. 173-173v

W dniu 18 października 2019 r. M. C., działając w ramach upoważnienia poszkodowanej zawarł z powódką umowę najmu pojazdu zastępczego marki R. (...) o nr rej. (...). Stawka dobową najmu określona została w umowie na kwotę 250 zł netto w opcji rozliczenia bezgotówkowego, nielimitowanego przebiegu kilometrów, braku ograniczenia co do wieku i liczby kierowców, możliwości wyjazdu za granicę, zniesienia udziału własnego w szkodzie i A. 24H na terenie Unii Europejskiej.

Jednocześnie poszkodowana udzieliła powódce pełnomocnictwa do zgłoszenia szkody i złożenia wszelkich oświadczeń, zlecenia naprawy uszkodzonego pojazdu, reprezentowania poszkodowanej i odbioru należności związanych ze szkodą.

Dowód:

- pismo z 23.10.19 r. k. 15
- pełnomocnictwo k.16
- cennik usług k. 17
- umowa najmu k. 25
- zeznania R. T. k. 154-154v, 172-172v
- zeznania S. C. k. 173-173v

Zwrot wynajętego pojazdu nastąpił w dniu 22 listopada 2019 r. Jednak już w dniu 5 grudnia 2019 r. poszkodowana zawarła z powódką umowę najmu pojazdu zastępczego m-ki R. (...) o nr rej (...) na warunkach zbieżnych z warunkami najmu pojazdu R. (...).

Dowód:

- umowa najmu k. 24
- faktura Vat k. 29-30
- zeznania R. T. k. 154-154v, 172-172v

W dniu 21 października 2019 r. powódka zgłosiła szkodę pozwanej. Ta potwierdziła zgłoszenie szkody, prosząc o dostarczenie brakującej dokumentacji. W piśmie tym zawarto informacje o możliwości bezpłatnego wynajęcia pojazdu zastępczego za pośrednictwem wypożyczalni współpracujących pozwaną. Zastrzeżono, że w razie wynajęcia pojazdu zastępczego we własnym zakresie pozwana zweryfikuje stawkę najmu ze własnymi stawkami. Tożsame informacje zostały wysłane na adres poczty internetowej powódki.

W dniu 14 listopada 2019 r. pozwana podjęła decyzję o wypłacie odszkodowania obejmującego koszty naprawy pojazdu poszkodowanej w wysokości 5.210,81 zł brutto (4.673,37 zł netto).

Dowód:

- druk zgłoszenia szkody k. 22-23
- pismo z 21.10.19 r. k. 33-35
- pismo z 14.11.19 r. k. 36-36v
- potwierdzenie przelewu k. 37
- wydruki wiadomości k. 61-62, 63-64

Uszkodzony pojazd w okresie od 18 października 2019 r. do 7 stycznia 2020 r. znajdował się na parkingu powódki przy ul. (...) w S.. był parkowany W dniu 8 kwietnia 2021 roku, poszkodowana zbyła pozostałości pojazdu. Pojazd został przekazany kupującemu w dniu 12 kwietnia 2021 roku.

W dniu 7 stycznia 2020 r. poszkodowana sprzedała pojazd nabywcy zamieszkującemu przy ul. (...) w S.. Tego samego dnia zleciła powódce odholowanie pojazdu do miejsca zamieszkania nabywcy. Nadto zwróciła powódce pojazd zastępczy m-ki R. (...).

Nabywca uszkodzonego pojazdu uwarunkował nabycie dostarczeniem pojazdu do jego miejsca zamieszkania.

Dowód:

- faktura VAT k. 31
- zlecenie holowania k. 26
- zeznania R. T. k. 154-154v, 172-172v

W dniu 15 stycznia 2020 r. powódka wystawiła poszkodowanej fakturę VAT nr (...) na łączną kwotę 24.828,78 zł brutto obejmującą następujące należności:

- 3.025,80 zł brutto (2.460 zł netto) z tytułu parkowania pojazdu w okresie od 18 października 2019 r. do 7 stycznia 2020 r.
- 11.070 zł brutto (9.000 zł netto) z tytułu najmu samochodu zastępczego R. (...) w okresie od 18 października 2019 r. do 22 listopada 2019 r., tj. przez 36 dni w stawce 250 zł netto za dobę
- 10.147,50 zł brutto (8.250 zł netto) z tytułu najmu samochodu zastępczego R. (...) w okresie od 5 grudnia 2019 r. do 7 stycznia 2020 r., tj. przez 33 dni w stawce 250 zł netto za dobę
- 585,48 zł brutto (476 zł netto) tytułem holowania pojazdu z parkingu przy ul. (...) do nowego nabywcy na ul. (...).

Poszkodowana potwierdziła, że wszystkie usługi ujęte w fakturze zostały wykonane przez powódkę.

Tego samego dnia poszkodowana zawarła z powódką umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której przeniosła na powódkę przysługującą jej wierzytelność w postaci prawa do odszkodowania tytułem zwrotu kosztów ujętych m.in. w fakturze VAT nr (...). Pismem z tego samego dnia poszkodowana poinformowała pozwaną o cesji wierzytelności.

Dowód:

- umowa cesji k.11
- pełnomocnictwo k. 12-13
- zawiadomienie o przelewie k.14
- faktura Vat k. 29-30

W dniu 18 marca 2020 r. pozwana przyznała powódcie dodatkowe odszkodowanie w wysokości 4.452,89 zł tytułem kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu i kosztów opinii. Następnie w dniu 2 lipca 2020 r. przyznała powódcie odszkodowanie w łącznej wysokości 1.618,98 zł obejmującej:

- koszty najmu pojazdu zastępczego - 1.384,83 zł brutto
- kosztów parkowania - 234,15 zł brutto.

Dowód:

- pismo z 18.03.20 r. k. 38
- potwierdzenia przelewów k. 39, 43
- pismo z 02.07.20 r. k. 40-42
- pismo z 27.07.20 r. k. 44-46

Poszkodowana prowadzi działalność gospodarczą w zakresie usług pocztowych i kurierskich. Pojazd m-ki F. (...) należy do klasy pojazdów dostawczych i był wykorzystywany przez poszkodowaną do przewożenia przesyłek firmy kurierskiej G..

Bezpośrednio po szkodzie poszkodowana zawarła ona umowę leasingu pojazdu dostawczego m-ki O. (...) o nr rej. (...). Pojazd ten ubezpieczyła w zakresie oc i ac w dniu 28 października 2019 r. Nadto w dacie 18 października 2019 r. była ona właścicielką pojazdów m-ki P. (...) oraz O. (...). Dysponowała też flotą około 8 innych pojazdów dostawczych, którymi wykonywała bieżące usługi.

Dowód:

- pismo z 10.06.21 r. k. 101

- dane z (...) płyta CD k. 106

- zestaw danych z (...) k. 162-165

- częściowo zeznania S. C. k. 173-173v

F. (...) należy do pojazdów segmentu D. Stawki za dobę wynajmu pojazdu zastępczego z tego segmentu, na rynku lokalnym wynosiły od 260 zł netto do 330 zł netto. Średnia stawka wyniosła 292,50 zł netto.

Koszty holowania pojazdu wraz z załadunkiem i rozładunkiem na terenie S. wynosiły od 200 do 500 zł netto. Wpływ na stawkę miała m.in. pora dnia, usytuowanie uszkodzonego pojazdu, unieruchomienie kół, rodzaj pojazdu.

Dowód:

- opinia biegłego k. 188-204

Naprawa pojazdu m-ki F. (...) powinna zostać ukończona w terminie 70 dni od dnia szkody. Z uwagi na zakres uszkodzeń, powinien on być przechowywany w garażu lub na parkingu strzeżonym aż do rozpoczęcia naprawy.

Dowód:

- opinia biegłego k. 188-204

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie jedynie w części.

W rozpoznawanej sprawie powódka, na podstawie zawartej z poszkodowaną umowy przelewu wierzytelności, dochodziła od pozwanej zapłaty odszkodowania (ściślej uzupełnienia już wypłaconej kwoty odszkodowania) z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego, holowania i naprawy uszkodzonego pojazdu w związku ze szkodą powstałą w wyniku zdarzenia z dnia 18 października 2019 r.

Podstawę prawną powództwa stanowiły przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. z 2003 r., Nr 124, poz. 1152 ze zm.). W myśl art. 4 tej ustawy, ubezpieczeniem obowiązkowym jest ubezpieczenie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów. Stosownie do treści art. 13 ust. 2 ustawy o obowiązkowych ubezpieczeniach OC odszkodowanie wypłaca się w granicach odpowiedzialności cywilnej podmiotów objętych ubezpieczeniem. Natomiast w sprawach nieuregulowanych w ustawie stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego (art. 22 ust. 1 ustawy).

Zgodnie z treścią art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia OC ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Z kolei zgodnie z treścią art. 822 § 4 k.c. uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela – co też w niniejszej sprawie strona powodowa uczyniła. Odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody. Sprawca szkody ponosi odpowiedzialność za zdarzenie komunikacyjne wywołujące szkodę na zasadach ogólnych – o których mowa w art. 436 § 2 k.c. – czyli na zasadzie winy (415 k.c.).

Powyższe ustalenie implikuje odpowiedzialność pozwanej jako ubezpieczyciela bezpośredniego sprawcy szkody. Odnosząc się do zakresu odszkodowania - przy ubezpieczeniu OC - należy mieć na względzie ogólne reguły kodeksu cywilnego, w szczególności treść art. 361 k.c. Reguły te nakazują przestrzeganie zasady pełnego odszkodowania, w

granicach adekwatnego związku przyczynowego (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2001 r., III CZP 68/01, OSP 2002/7-8/103). Zgodnie z zasadą kompensacji odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może ono jednak przewyższać wysokości.

Pozwana co do zasady przyjęła odpowiedzialność za szkodę powstałą na skutek zdarzenia z dnia 18 października 2019 r. W toku postępowania likwidacyjnego przyznała powódce odszkodowanie, na które składały się kwoty:

- 8.827,45 zł brutto tytułem kosztów naprawy (bez kosztów opinii P. O. wynoszących 836,25 zł)

- 1.384,83 zł brutto tytułem kosztów najmu pojazdu zastępczego

- 235,15 zł brutto tytułem kosztów parkowania.

Sąd w całości uwzględnił żądanie obejmujące koszty naprawy pojazdu m-ki F. (...). Wyplacona z tego tytułu kwota (8.827,45 zł brutto) nie rekompensowała tychże kosztów, które wedle opinii biegłego zamknęły się kwotą 9.985,03 zł brutto. Różnica to właśnie 1.157,58 zł brutto, której dotyczyło rozszerzenie powództwa w piśmie z 29 listopada 2022 r. (data złożenia pisma to 1 grudnia 2022 r.).

Odnosząc się do kosztów i okresu najmu pojazdu zastępczego przez poszkodowaną należy wskazać, że prowadzi ona działalność gospodarczą w zakresie dostarczania przesyłek kurierskich i pocztowych. Bez wątplenia zatem pojazd dostawczy m-ki F. (...) był jej niezbędny do świadczenia usług na rzecz firmy kurierskiej G. zajmującej się przesyłkami paletowymi. Funkcji tej co do zasady nie mogły wykonywać wynajęte od powódki pojazdy zastępcze m-ki R. (...) i R. (...), są to bowiem typowe auta osobowe. S. C. zeznała, że dysponowała około ośmioma pojazdami do przewozu przesyłek paletowych, co potwierdza, iż skupiała się głównie na przewozie przesyłek paletowych. Wedle jej zeznań przewoziła również przesyłki o mniejszych gabarytach i możliwym było użycie do tego pojazdu innego niż dostawczy. Sąd miał tu jednak na względzie jej zeznanie, wedle których dopiero po sprzedaży uszkodzonego F. (...) wzięła w leasing pojazd dostawczy m-ki O. (...). Miała uznać, że uzyskana cena w zestawieniu z przyznanym odszkodowaniem jej odpowiadały i dopiero potem zdecydowała się na leasing. Jednakże z pisma Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego z dnia 10 czerwca 2021 r. wynika, iż poszkodowana nie czekała z zawarciem umowy leasingu do wypłaty pierwszej części odszkodowania, a tym bardziej do sprzedaży uszkodzonego F. (...) w dniu 7 stycznia 2020 r., albowiem już 18 października 2019 r., czyli 10 dni po szkodzie, zgłosiła do ubezpieczenia oc i ac wspomniany pojazd dostawczy m-ki O. (...). Nie oczekiwała z decyzją o jego wzięciu w leasing na decyzję pozwanej co do odpowiedzialności za szkodę i wysokości odszkodowania.

W tej sytuacji Sąd uznał, że ani czas uzasadnionej technologicznie naprawy pojazdu F. (...), ani też terminy wypłaty poszczególnych części odszkodowania, nie mogły stanowić podstawy do oceny zasadności okresu najmu przez poszkodowaną pojazdów zastępczych od powódki. W dniu 28 października 2019 r. poszkodowana miała do dyspozycji nowy pojazd dostawczy, który zastąpił F. (...). Kolejny pojazd dostawczy poszkodowana zgłosiła do ubezpieczenia dopiero w maju 2020 r., co nakazuje uznać to za pozostające bez związku ze szkodą z 18 października 2019 r.

Omawiane roszczenie Sąd uznał za usprawiedliwione do kwoty 1.115,17 zł. Odpowiada ona okresowi najmu pojazdu zastępczego za okres od 18 do 27 października 2019 r. Koszty powódki z tego tytułu w tym okresie zamknęły się kwotą 2.500 zł brutto. Uzyskała od pozwanej kwotę 1.384,83 zł brutto, więc do zasądzenia pozostała kwota 1.115,17 zł brutto. Wobec wniosków opinii biegłego, dobową stawkę najmu zaoferowaną przez powódkę, należało uznać za adekwatną do stawek rynkowych.

rynkową

Z tych samych względów Sąd uwzględnił roszczenie odszkodowawcze obejmujące koszty parkowania pojazdu m-ki F. (...) na parkingu powódki jedynie za okres od 18 do 27 października 2019 r. Poszkodowana nie zamierzała naprawiać uszkodzonego pojazdu. Jeszcze przed podjęciem decyzji przez pozwaną o uznaniu jej odpowiedzialności za szkodę

wzięła w leasing nowy pojazd. Z datą 28 października 2019 r. ustały przesłanki do przechowywania uszkodzonego F. (...) na parkingu powódki.

Sąd zgodził się z argumentacją pozwanej, iż koszty holowania pojazdu m-ki F. (...) w dniu 7 stycznia 2020 r. nie pozostają w adekwatnym związku przyczynowym ze szkodą z dnia 18 października 2019 r.

To poszkodowana dyktowała warunki sprzedaży uszkodzonego pojazdu. Zgodziła się na przewiezienie przedmiotu sprzedaży na swój koszt. Ta decyzja powinna obciążać wyłącznie ją, a nie sprawcę szkody. Przyjęcie odmiennego poglądu mogłoby prowadzić do wniosku, że uzasadnionymi są koszty holowania sprzedanego pojazdu, gdy nabywca odległy o kilkadziesiąt lub kilkaset kilometrów, zażyczył sobie przetransportowania do swojego miejsca zamieszkania. Koszty transportu mogłyby wówczas przewyższyć wartość nabytego pojazdu.

Powódka mogłaby domagać się rekompensaty kosztów holowania, gdyby zaniechała żądania kosztów naprawy. Tymczasem uzyskała odszkodowanie pozwalające na naprawę uszkodzonego pojazdu. Gdyby spożytkowała je na naprawę, nie byłoby potrzeby holowania.

Podsumowując, Sąd uwzględnił roszczenie powódki w zakresie kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu w kwocie 1.157,58 zł brutto, najmu pojazdu zastępczego w kwocie 1.115,17 zł brutto oraz kosztów parkingu w kwocie 64,85 zł brutto. W pozostałym zakresie powództwo co do należności głównej i odsetek oddalił jako bezzasadne.

O odsetkach Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu na podstawie art. 481 § 1 k.c., przy uwzględnieniu art. 14 ust 1 i 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego w sprawie Sąd oparł się na treści przedłożonych do akt dowodów z dokumentów, a także na zeznaniach świadków R. T. i częściowo S. C.. Częściowe uwzględnienie jej zeznań zostało uzasadnione powyżej. Sąd dokonał również ustaleń w oparciu o opinię biegłego sądowego. Biegły należycie uzasadnił swoje stanowisko, w sposób logiczny powiązał wyprowadzane wnioski z materiałem, jakim dysponował.

Na podstawie art. 235² § 1 pkt 2 k.p.c. Sąd pominął wniosek dowodowy pozwanej o zobowiązanie S. C. do przedłożenia dokumentów wskazanych w pkt 7 sprzeciwu. Fakty, których wykazać miały dokumenty zawarte we wniosku zostały wykazane zgodnie z twierdzeniem pozwanej. Na tej samej podstawie Sąd pominął wniosek pozwanej o dopuszczenie dowodu z uzupełniającej opinii biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej. Wnioskowany dowód był nieistotny dla rozstrzygnięcia sprawy.

W tej sytuacji w pkt I wyroku Sąd uwzględnił powództwo co do kwoty 2.337,60 zł. W pkt II Sąd oddalił powództwo w pozostałym zakresie jako bezzasadne.

W III pkt zawarto rozstrzygnięcie o kosztach procesu. Jego podstawę stanowił art. 100 zd. 1 k.p.c. stanowiący, iż w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione albo stosunkowo rozdzielone. Na koszty powódki składały się: 1.103 zł tytułem opłaty od pozwu, 3.600 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika, 748,08 zł tytułem zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego. Na koszty pozwanej składały się: opłata od pełnomocnictwa (17 zł), wynagrodzenie pełnomocnika (3.600 zł) oraz zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego (1.000 zł). W konsekwencji, wobec uwzględnienia powództwa w 10%, powódka obowiązana jest zwrócić na rzecz pozwanej kwotę 3.610,19 zł. Zwrotowi z uiszczony przez nią zaliczki podlega kwota 251,92 zł.